

dit. Hodie fortis athleta, victo mundo, comitantibus Angelis coronatur. Hodie fidelis servus talenta sibi credita duplicata reportans in gloriam Domini sui gaudens introducitur. Alleluia.

Missa propria, & in ea commem. Vigilie.

DIE XXXI. OCTOBRIS.
Pro Archiepiscopatu Mexici.

*In Festo unius Martyris
Cæsaraugust.*

*Cujus Reliquia asservatur in
Metropolitana Ecclesia.*

*Quæ non est ex innumerabilibus
Martyribus.*

Duplex.

*Omnia de Communi unius
Martyris.*

*Oratio: Præsta quæsumus,
primo loco.*

*Lectioes primi Nocturni de
Scriptura occurrente.*

In secundo Nocturn. Triumphalis. In tertio Nocturn. Homilia Nihil est opertum.

*Nona lectio & commemoratio
Vigilie in Laud. & Missa,
quæ est: Lætabitur, cum ultimum
Evang. Vigilie, & dicitur
Credo, intra Cathedral.*

*Si occurrerit in Dominica
fit de ea nona lectio, & commemorat.
in Laud. & Mis. Cred. & ultim.
Evang. Dom.*

FESTA NOVEMBRIS.

DIE III. NOVEMBRIS.

*In Festo Ss. Innumerabilium
Martyrum Cæsaraugust.*

Duplex.

*Omnia ut in Communi plurimorum
Martyrum præter ea, quæ hic
habentur propria.*

ORATIO.

Respice, quæsumus Domine, familiam tuam: & præsta, ut Sanctorum innumerabilium Martyrum intercessionibus munita, ab omni sit culpa defensa. Per Dominum.

*Lectioes primi Nocturni
Fratres debitores, de eodem
Communi.*

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

V Numerabiles Martyres Cæsaraugustani, eo tempore passi sunt, quo impius Dacianus à Diocletiano, & Maximiano Imperatoribus in Hispaniam missus est, ut Christianum nomen deleret. Qui Cæsaraugustam Urbem ingrediens, tyrannicum edictum promulgari jubet, ne quis Jesum coleret. Qui verò contra jussa faceret, gravi supplicio plecteretur.

ꝛ. Sancti tui.

Lec-

LECTIO V.

CUM nec minis, nec supplicis mentes Christianorum à veri Dei cultu avertere posset Dacianus: jubet Christianos omnes ab urbe expelli, ut eos ex occultis locis subito prosilientes armatorum cunei trucidarent. Facto præconio, sacer, omnibus Christianorum conventus ovanter exilium amplectitur, longè secum melius putans, si inferarum recessibus, quàm inter idola vana, cum impiis hominibus habitaret. Progrediente denique utriusque sexus innumera turba, ab iniquis satellitibus trucidata est. Verum nondum sanguine Christianorum exaturatus Præses, jubet jacentium corpora in unum congeri.

ꝛ. Verbera carnificum.

LECTIO VI.

ET ut tamquam criminosi puniri viderentur, omnes diversorum scelerum reos, qui in carcerum ergastulis tenebantur, interfici jussit, & illorum corpora Christianorum corporibus congesta aggregari, & omnia simul ignibus cremari. Sed divino nutu sic separata sunt, ut Martyrum cineres, velut frumenti candida

massa, in portuinculas conglobati fuerint: aliis vento spargendis remanentibus. Visunturque hodie Martyrum candidi globi nitorem sanguineum sacrarum victimarum apertè demonstrantes.

ꝛ. Tamquam aurum.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangel. Hæc mando vobis, ut in festo Ss. Apost. Simonis, & Judæ; die xxviii. Octobris.

Missa: Intret, de Communi plurimorum Martyrum, cum Evangelio de Officio.

DIE IX NOVEMBRIS.

*In Festo Dicationis Basilicæ
Salvatoris.*

Omnia ut in Breviario, & in tertia Lectioe secundi Nocturni addentur sequentia verba.

Eandem Ecclesiam incendit diis, vastationibus terræ insuper motibus disjectam, eversamque, ac sædula Summorum Pontificum cura reparatam, nova postmodum molitione restitutam, Benedictus Decimus tertius Pontifex Maximus, Ordinis Prædicatorum, die vigesima octava Aprilis anni millesimi septingentesimi vigesimi sexti ritu solemniter consecravit, ejusque celebra-

115

is memoriam hac die recolendam statuit.

Tu autem Domine.

DIE X. NOVEMBRIS.

In Festo S. Andreae Avellini.
Semiduplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis primo loco, præter ea que sequuntur.

ORATIO.

DEUS, qui in corde Beati Andreae, Confessoris tui, per arduum quotidie in virtutibus proficiendi votum admirabiles ad te ascensiones disposuisti: concede nobis ipsius meritis, & intercessione ita ejusdem gratiæ participes fieri, ut perfectiora semper exequentes, ad gloriæ tuæ fastigium feliciter perducamur. Per Dominum.

Lectioes primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNUM.

LECTIO IV.

Andreas Avellinus, dictus antea Lancellottus, apud Castrum Novum Lucaniæ pagum natus, inter ipsa infantia primordia futuræ sanctitatis non obscura præbuit indicia. Adolescens ad litteras addiscendas paternæ de domo egressus lubricam illius ætatis semitam inter bonarum artium

studia ita peregit, ut sapientiæ initium, quod est timor Domini, ob oculos potissimum habere nunquam prætermiserit; cum egregia proinde forma exitium castitatis studium conjunxit, quò impudicæ sæpè mulierum insidias elusit, interdum etiam apertam vini propulsavit. Clericali militiæ jam pridem adscriptus Neapolim se contulit, ut legalibus disciplinis vacaret, ibique jurisprudentiæ lauream adeptus, atque interea ad sacerdotalem dignitatem evehctus, causarum patrocinia in foro dumtaxat Ecclesiastico, proque privatis quibusdam personis juxta Sacrorum Canonum sanctiones agere coepit. Verùm cum aliquando inter causam agendam leve ei mendacium excidisset, mox verò fortuita Sacrarum Scripturarum lectione in illa verba incidisset: Os quod mentitur occidit animam, tanto ejus culpæ dolore, ac poenitentia correptus est, ut statim ab ejusmodi vitæ instituto sibi recedendum esse duxerit. Itaque abdicatis forensibus curis se totum divino cultui, sacrisque ministeriis mancipavit, cumque Ecclesiasticæ virtutis exemplis eminèret sanctimo-

nia.

nialium regimini à tunc existente Archiepiscopo Neapolitano præfectus fuit. Quo in munere cum pravorum hominum odia subisset, primò quidem intentatæ sibi necis periculum declinavit, mox verò per sicarium tribus in facie acceptis vulneribus, injuriæ atrocitatem æquo animo pertulit. Tunc perfectioris vitæ desiderio flagrans, ut inter Clericos Regulares adscriberetur suppliciter postulavit, vottique compos factus, ob ingentem, quæ stuabat Crucis amorem, ut sibi Andreae nomen imponeretur precibus imperavit.

¶. Honestum fecit.

LECTIO V.

Arcerioris itaque vitæ curriculum alacri studio ingressus, in eas maximè virtutis exercitationes incubuit, ad quas sese arduis etiam emissis votis obstrinxit, altero scilicet suæ ipsius voluntati jugiter obstandi, altero verò in via Christianæ perfectionis semper ulterius progrediendi. Regularis disciplinæ cultor assiduus, & in ea promovenda, cum aliis præset, studiosissimus fuit. Quidquid ab Institutui sui Officii & Regule

præsripto supererat temporis, orationi, & animarum salutis tribuebat. In confessionibus excipiendis mira ejus pietas, & prudentia enituit, vicos, & oppida Neapoli finitima Evangelicis ministeriis magno cum animarum lucro frequens lustrabat. Quam ardentem erga proximos sancti viri charitatem, signis etiam Dominus illustravit. Cum enim intempesta nocte ab audita ægri confessione domum rediret, ac pluvix, ventorumque vis prælucentem faciem extinxisset, non solum ipse cum sociis inter effusissimos imbres, nihil madefactus est, verumetiam inusitato splendore, è suo corpore mirabiliter emicante, sociis inter densissimas tenebras iter monstravit. Abstinencia, & patientia, nec non abjectione, atque odio sui summo perè præstitit. Necem fratris filio illatam imperturbato animo tulit, ac suos ab omni ulcis, cendi cupiditate compescuit imò etiam pro interfectori bus opem, & misericordiam Judicum imploravit.

¶. Amavit eum Dominus.

LECTIO VI.

Puribus in locis Clericorum Regularium Ordinem

Qq

nem

nem propagavit, eorumque domicilia Mediolani, & Placentiæ instituit. Illius operam Sanctus Carolus Borromæus, & Paulus de Aretio Clericus Regularis Cardinales, quibus erat acceptissimus, in Pastoralis muneris curis adhibuerunt. Deiparam Virginem singulari amore, & cultu prosequabatur. Angelorum colloquio perfui meruit, quos, cum divinas laudes persolveret, e regione concinentes se audisse testatus est. Denique post heroyca virtutum exempla, Prophetiæ quoque dono illustris, quo & secreta cordium, & absentia, & futura prospexit annis gravis, & laboribus fractus, ad Aram eë lebraturus in verbis illis teritiò repetitis: Introibo ad Altare Dei, repentino apoplexiæ morbo correptus est, môx Sacramentis ritè munitus, placidissimè inter suos animam efflavit. Ejus corpus Neapoli in Ecclesia Sancti Pauli ad hæc usque tempora eo frequentissimo Populi concursu collitur, quo fuit elatum. Illum denique insignibus in vita, & post mortem miraculis clarum Clemens Undecimus Pontifex Maximus solemnè ritu Sanctorum Cathalogo adscripsit.

¶ Iste hom o perfecit. *Lectiones tertii Nocturni de Homil. in Evangel. Sint lumbi vestri, &c.*

DIE XII. NOVEMBRIS.
In Festo Sancti Benedicti Martyris.

Cujus Reliquia asseruatur in Ecclesia Cathedrali Angelopolitana.
Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris.

Oratio: Præsta quæsumus, primo loco.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno Sermo S. Augustini Episcopi: Triumphalis.

In tertio Nocturno Homil. in Evangelium: Si quis vult post me venire.

Missa: In virtute, cum Crebro intra Matricem.

DIE XVI. NOVEMBRIS.
In Festo Sanctæ Gertrudis Virginis.

Duplex.
Omnia de Communi Virginitum.

ORATIO.
DEUS, qui in corde Beate Gertrudis Virginis junxisti tibi mansionem præparasti, ipsius meritis, & inter-

ces-

cessionem cordis nostri maculas clementer absterge, & ejusdem tribue gaudere consortio. Per Dominum.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Gertrudis Islebii in Saxonia nobili genere nata, quinquennis in Monasterio Rodardensi Ordinis Sancti Benedicti virginitatem suam, ac se ipsam Jesu Christo obtulit. Quo ex tempore à mundanis rebus prorsus aliena, virtutibus sedulo intenta, celestis vitæ genus instituit. Ad humaniorum litterarum notitiam rerum divinarum cognitionem adjunxit. Quarum meditatione vehementius ad virtutem incensa, brevi Christianam perfectionem adepta est. De Christo, ejusque vitæ mysteriis sæpè numero pio cum animi sensu loquebatur: unamque Dei gloriam cogitans, ad illam vota sua omnia, & actiones referebat. Quamvis autem multis eximiis naturæ, & gratiæ donis à Deo aucta esset, ita tamen sibi ipsa vilescibat, ut inter præcipua divinæ bonitatis miracula hoc item memoraret, quod se in-

dignissimam misericorditer sustineret.

¶ Propter veritatem, & mansuetudinem.

LECTIO V.

Rigesimum ætatis annum ægens, primum Rodardensis Monasterii, ubi religiosam vitam est professa, deinde Elpediani Præses electa, quadraginta annorum spatio ea charitate, prudentia, & regularis disciplinæ studio munus obivit, ut Cenobium religiosæ perfectionis domicilium videretur. Utrobique vero licet esset omnium mater, & Magistra, omnium tamen minima haberi volebat, ac demissione pari ministrans se exhibebat. Quo liberius Deo vacaret, vigiliis, abstinentia, aliisque cruciatibus corpus afflixit: semperque sui similis, morum innocentiam, mansuetudinem, ac patientiam prætulit singulare. Proximorum saluti omni ope studuit, pieque curæ copiosum fructum retulit. Divini amoris vi frequentes patiebatur extases: altissimaque contemplationis, & divinæ unionis donum obtinuit.

¶ Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem.

Qq 2

Lec-

LECTIO VI.
UT meritum acceptissimæ sibi sponsæ Christus ostenderet, in corde Gertrudis jucundam sibi esse mansionem testatus est. Deiparam Virginem veluti Matrem, & Curatricem à Jesu acceptam pietate præcipua prosequabatur; ab eaque multa accepit beneficia. Erga divinissimum Eucharistiæ Sacramentum, & Passionem Domini tanto amore cum grati animi sensu afficiebatur, ut interdum uberibus lacrymis perfunderetur: Justorum animas piacularibus flammis addictas quotidianis subsidiis, & precibus juvabat. Multa ad conservandam pietatem scripsit. Divinarum etiam revelationum; & prophetiarum dono claruit. Denique fragrantissimo Dei amore potius, quam morbo languescens, anno Domini millesimo ducentesimo nonagesimo secundo vita decessit. Miraculis vivens, & post mortem à Deo illustrata est.

Æ. Afferentur regi virgines post eam.

LECTIONES tertii Nocturni, Homilia Sancti Gregorii Papa in Evangelium: Simile erit Regnorum Cælorum decem

virginibus, ut in eodem Comuni Virginum.

Missa: Dilexisti, de Comuni, cum Oratione de Officio. DIE XXIV. NOVEMBRIS. In Festo Sancti Joannis à Cruce Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comuni Confessoris non Pontificis, præter ea quæ sequuntur.

In Hymn. mut. tert. v.

ORATIO.

DEUS, qui Sanctum Joannem Confessorem tuum perfectæ sui abnegationis, & Crucis amatorem eximium effecisti; concede, ut ejus imitationi jugiter inhaerentes, gloriam assequamur æternam. Per Dominum.

LECTIONES primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Joannes à Cruce Pontiberi in Hispania piis Parentibus natus à primis annis certò innotuit, quam Deiparæ Virgini futurus esset acceptus: nam quinquennis in puteum lapsus, ejusdem Deiparæ manu sublatus, incolumis evasit; tanto autem patiendi desiderio flagravat, ut novennis, spreto molliori lecto, super sarmentis cubare consueverit. Adolescens Hospitio pauperum ægotantium Metinæ Campi famulum sese addidit, quibus magno charitatis ardore, vilissima quæque complectens officia præstò áderat, cuius exemplo excitati ceteri eadem charitatis munera, ardentius obibant. Verum ad altiora vocatus, Beata Mariæ Virginis de Monte Carmelo Institutum amplexus est, ubi, Sacerdos ex obedientia factus severioris disciplinae, & arctioris vitæ cupidissimus, primitivam Ordinis regulam ex Superioris licentia ita professus est; ut, ob jugem Dominicæ Passionis memoriam, bello in se, tamquam in infensissimum hostem indicto, vigiliis, jejuniis, ferreis flagellis, omni que poenarum genere, brevi carnis cum vitii, & concupiscentiis suis crucifixerit; dignus planè, qui à Sancta Teresia inter puriores, Sanctioresque animas Ecclesiam Dei id temporis illustrantes recensetur.

Æ. Honestum fecit.

LECTIO V.

Singulari vitæ austeritate, & omnium virtutum præsidio munitus præ assidua re-

rum divinarum contemplatione diuturnas, & mirabiles extases frequenter patiebatur: tantòque in Deum æstuebat amore; ut, cum divinus ignis sese intrò diutius continere non posset: foras erumpere, ejusque vultum irradiare visus sit. Proximorum saluti summo perè intentus, tum in verbis Dei prædicatione, tum in Sacramentorum administratione fuit assiduus. Hinc tot meritis auctus, strictiorisque disciplinae promovendæ ardore vehementer accensus Sanctæ Theresiæ comes divinitus datus est: ut, quam ipsa inter sorores primæ Carmeli Ordinis observantiam instauraverat, eandem & inter fratres, Joanne adjutore, restitueret. Innumeris itaque unà cum Dei famula in divino opere promovendo perperuss labores, coenobia, quæ ejusdem Sanctæ Virginis cura per totam Hispaniam erecta fuerant, nullis vitæ incommodis, & periculis territus, singula perlustravit, in quibus, aliisque quam plurimis ejus opera erectis, restauratam observantiam propagando, verbo, & exemplo firmavit: ut meritò primus post Sanctam Theresiam Carmelitarum

rum

rum Excalceatorum Ordinis Professor, & Parens habeatur.
 Re. Amavit eum Dominus.

LECTIO VI.

Virginitatem perpetuò coluit, impudentesque mulieres ejus pudicitia insidiari conantes, non modò repulit, sed etiam Christo lucrificavit. In divinis explicandis arcanis aequè ac Sancta Teresia Apostolicæ Sedis judicio, divinitus instructus, libros de mystica Theologia cœlesti sapientia refertos conscripsit. Semel interrogatus à Christo, quid præmii pro tot laboribus posceret, respondit: Domine, pati, & contemni pro te. Imperio in dæmones, quos è corporibus sæpè fugabat, discretionem spirituum, prophetiæ dono, miraculorum gloria celebratissimus, ea semper fuit humilitate, ut sæpius à Domino flagitaverit eo loco mori, ubi omnibus esset ignotus. Voti compos factus Ubédæ diro morbo, & in cruce quinque plagis sanie manantibus, adimplendum patiendi desiderium, constantissimè toleratis, Ecclesiæ Sacramentis piè, sanctèque susceptis, in Christi Crucifixi amplexu; quem semper in corde, atque ore habuerat,

post illa verba: In manus tuas commendo spiritum meum, obdormivit in Domino die, & hora à se prædictis, anno salutis millesimo quingentesimo nonagesimo primo, ætatis quadragesimo nono. Migrantem ejus animam splendidissimus ignis globus exceperit: corpus verò suavissimum odorem spiravit, quod etiamnum incorruptum Segoviæ honorificè colitur. Eum plurimis antè, & post obitum fulgentem signis: Benedictus Decimus tertius Pontifex Maximus in Sanctorum numerum retulit.

Re. Iste homo perfecit.

Lectiones primi Nocturni de Homilia Sancti Gregorii Papæ, in Evangelium: Sint lumbi vestri præscincti, de eodem Communi.

Nona lectio de S. Chrysogono. Missa: Os justi, de Communi.

DIE XXVII. NOVEMBRIS.

In Festo Sanctorum Acicli, & Victorie Martyrum.

Duplex.

Omnia de Communi plurimorum Martyrum, præter ea quæ hic apponuntur propria.

ORATIO.

DEUS, qui in familiam tuam Beatorum fratrum, & Martyrum tuorum Acicli,

&

& Victorie gloriosis confessionibus circumdas, & protegis: concede propitius; ut, quos Patronos agnoscimus, eorum meritis, & intercessionibus ab omnibus adversitatibus liberemur. Per Dominum.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Ex Hispania Breviarii, & antiquis Sanctoralibus.

CUM Corduvæ Dion Præsides carceres, sævos cruciatus, mortem denique Christianis indiceret, ut sacra continuo diis faceret: Aciclus, & Victoria fratres sunt ibi reperti, ad eò strenui, ac fortes in asserenda Christiana religione, ut ad Præsidem ducti, nihili se facere jussa Principum audacter prædicarent.

Quibus Dion Præsides dixit. Vos ne estis, qui sacra deorum contemnitis? Nos, inquit Aciclus, præstamus Christo vero Deo debitam servitutem; non autem dæmonibus, surdisque lapidibus. Erubuit Præsides ad tam audax responsum, & in ima carceris eos contrudi præcepit: ubi cœlesti ab Angelis cibo refecti, postera die sævissima verbera pertulerunt.

Re. Sancti tui.

LECTIO V.

Altera die de carcere educatos jubet Præsides in caminum ignis præcipitari; sed suscepti ab Angelis, Deo laudes alta voce personabant. Quare stupefactus Dion imperat illos in flumen cum ingentibus saxis projici. Non tamen ibi Angelicum eis defuit patrocinium: nam mediis in fluctibus non mergebantur. Quin media circiter nocte vox audita est, eorum vota non irrita fore denuntians. Tunc candida nube obiecti Christum inter dulces Angelorum concentus perspexerunt.

Re. Verbera carnis.

LECTIO VI.

VIS perspectis, Dion rotas rotis ignem accendi, & oleum desuper infundi, ne mora ulla esset quin Aciclus, & Victoria momento consumerentur. Quibus rotis circumactis, corpora certè crudeliter quassantur. Cæterum Sancti Martyres precibus instabant, rogantes, ut ignis extingueretur, ne victoria Dion exultaret. Itaque subito prorumpens flamma quam plurimos deorum cultores interfecit. Pro-

SUS

sus cum vinci tormentis non possent, Victoria post precisam linguam, & ubera, ex quibus lac pro sanguine fluxit, sagittis confecta est, Acisichus decollatus: ubi ob commendationem pretiosae mortis eorum, eodem die in singulos annos rosae divinitus ortae colligebantur.

R. Tamquam aurum.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO Sancti Evangelii secundum Matthaeum. Cap. 5.

LECTIO VII.

IN illo tempore: Videns Jesus, turbas ascendit in montem, & cum sedisset, accesserunt ad eum discipuli ejus. Et reliqua.

De Homilia Sancti Leonis Papae.

De Festo Omnium Sanctorum.

Qualis sit igitur doctrina Christi, sacrae ipsius sententiae protestatur: ut, qui ad aeternam beatitudinem pervenire desiderant, gradus felicissimae ascensionis agnoscant. Beati, inquit, pauperes spiritu, quoniam ipsorum est regnum caelorum. De quibus pauperibus veritas loqueretur forte esset ambiguum: si dicens, Beati pauperes, nihil adderet de intelligenda paupe-

rum qualitate: & sufficere videretur ad promerendum regnum caelorum ea sola inopia, quam multi sub dura, & gravi necessitate patiuntur. Sed cum ait: Beati pauperes spiritu: ostendit eis regnum caelorum tribuendum, quos humilitas commendat animorum, magis quam indigentia facultatum.

R. Propter testamentum.

LECTIO VIII.

Dubitari autem non potest, quod humilitatis istius bonum facilius pauperes, quam divites assequantur. Dum & illis in tenuitate amica est mansuetudo, & istis in divitiis familiaris elatio. Verumtamen & in plerisque divitibus invenitur hic animus, qui abundantia sua non ad tumorem superbiae, sed ad opera benignitatis utatur: idque pro lucris maximis numeret, quod ad relevandam miseriam alieni laboris impenderit.

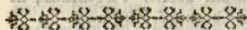
R. Haec est vera fraternitas.

LECTIO IX.

Omnium generi, atque ordini hominum datur in hac virtute consortium: quia possunt esse proposito pares, & impares censu. Nec interest, quantum sint in terrena facultate

tate dissimiles, qui in spiritalibus bonis inveniuntur aequales. Beata igitur illa paupertas, quae rerum temporalium amore non capitur, nec mundi opibus augeri appetit, sed caelestibus bonis ditescere concupiscit.

Te Deum laudamus.

FESTA DECEMBRIS.

DIE IV. DECEMBRIS.

In Festo S. Barbarae Virginis, & Martyris.

Duplex.

Omnia de Communi Virginum Martyrum, praeter ea, quae sequuntur.

Oratio: Deus, qui inter caetera potentiae tuae, &c.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Barbara Virgo Nicomediensis, Dioscori nobilis, sed superstitiosi hominis filia, per ea, quae visibilia facta sunt ad invisibilia, divina opulante gratia, facile pervenit. Quapropter soli Deo, rebusque divinis vacare coepit. Eam Pater utopote forma venustiori nitentem, a quocumque virorum

occursu tutari cupiens turri inclusit, ubi pia virgo meditationibus, & precibus addicta, soli Deo, quem sibi in sponsum elegerat, placere studebat. Oblata a Patre pluries nobilium connubia fortiter sprevit: Pater vero per sui absentiam, filiae animum posse facilius emolliiri confidens, jussit primo balneum extrui, ne quid ei deesset ad commoditatem, deinde peregre in exterarum regionum profectus est. Tu autem Domine.

R. Propter veritatem.

LECTIO V.

Absente Patre, jussit Barbara duabus fenestris, quae in turri erant, tertiam addi in honorem Divinae Trinitatis, labiumque balnei sacrosanctae Crucis signo muniri: quod ubi reddiens Dioscorus inspexit, audita novitatis causa, adeo in filiam excanduit, ut stricto ense eam appetens, parum abfuerit, quin eam dire confoderet: sed praesto adfuit Deus: nam fugienti Barbarae saxum ingens se patefaciens viam aperuit, per quam montis fastigium petere, & in specu latere potuit: sed paulo post, cum a nequissimo genitore reperta fuisset, ejus latera